

Nýtt sjúkrarhús í Hoydølum.

Útbjóðað verður til telving um eitt fullgiggjað uppskot til nýbyggingar.

Úttan at hefta seg til nakað uppskot, er samtykt at lata 100 kr. til hann sum nevndin kann ætla at hava tað best nýttuliga uppskotið, meðan næsti maður fær 50 kr.

Uppskotið skal umfata: tekningar, greinligar frágreiðingar og kastnaðarættan. Tekning yvir byggjulendi fæst til láns við at gjalda 5 kr.

Uppskot mugu vera nevndini í hendi áðrenn 1. april komandi, og fæst frá nevndarformanni Nyholm Debess, Tórshavn, næri frágreiðing.

Nevndin fyri sjúkrarhúsinum í Hoydølum.

jolluna so hon ikki slitaði frá skútuni og umkomst millum rovdjór og brotasjógar; (hetta er eitt fullkomiligt humbug); og aðrar hava teir styðjað av teirra fœgru orðum og teirra stóru »plakatum«, hvar teir hava lovað teimum »líðir og grønar skógir«, og at í Føroyum skulu Føroyingar ráða, og at móðurmál okkara skal hava friar ræsir.

Sjálvandi eiga Føroyingar at vera teimum monnum takksamir, sum gjøgnum tíðirnar hava vart og fjálga um okkara størsta ognarlut, okkara egna mál, og sum á berum botni hava lagt grundarlag fyri føroyskari bókment; teir eiga allir stóra tøkk fyri starv sítt; og her eigir ein ikki at gloyma sjálfstýrisflokkinn, men kletturinn tann, sum sjálfstýrisflokkurinn grunnstoytir á, er: at hann hevur eygini vend burtur frá vinnulivinum í Føroyum. Skiftir hann ikki leið, so vil hann fyr ella seinri stranda á hesum spurningi: men tað er hesin sami flokkur, sum hevur allan moguleika fyri at vera ráðandi, bert at teir menn, sum flokkurinn stjórnar, altíð hevdí vent eygini móti fjölduni av teimum monnum, sum flokkinn styðja, og sum hava átt lívið í flokkurinn gjøgnum tíðina. Men tað gera teir ikki, og tí er so vorði sum er. Tí tað, at krevja tann fjóðskapliga rætt, sum vit eiga sum fólk, meðan vinnulívið liggur niðurbrotið, tað er tað sama sum at gera rættin, sum vit eiga, til ein krypt, eitt ólukkudýr. Men skal fjóðskapur okkara einaferð blóna, so má tað vera á einum stinbrautum og væl útbúgnum vinnulívið og einari socialari löggávu? Hetta er tað, sum ein sjálfstýrismaður hevur rætt at krevja av sínum flokki, at hann ikki bert troðkar tey fjóðskapliga málini fram á odda, men eisini tey socialu. Men tann føroyski sjálfstýrisflokkurinn gloymir tey socialu, og harfyri tekur hann ikki tað ábyrgd á seg, sum krevst av einum sjálfstýrisflokki, og tí svíkir hann seg sjálfan; men um so er, at flokkurinn svíkir uppgávu sína, so verður sjálfstýrisleiðin tann leið, sum mangir Føroyingar ganga. Tí tað vil vera ein æra fyri Føroyingar, at teir einaferð verða so mikið sjálvbjargnir, at teir eru førir fyri at krevja eitt ræmligt sjálfstýri og vísa, at teir eru menn fyri at sleingja hin gamla sambandspolitikkinn av sær, tí hann livir ikki til nakra nýttu íd hussu er; hann er ein sýslumannapolitikur og hevur ongur røtur í vinnulivinum í Føroyum.

Skal arbeiðs- og fiskimaðurin einaferð koma at hava álit á löging okkara, sum vit av røttum eiga, so má skórðan takast undan mótsøðummonnum, so teir falla maktaleysir til jarðar. Tí kennir og nýtir tann

arbeiðandi Føroyingurin ta makt og rætt, hann hevur, og ikki letur aðrar draga seg eftir nakkanum, tá vil mangur maður falla, sum nú heldur seg sita tryggan í afturhaldsins fœstu borg á okkara öldargamla tingi.

Finnurin fríði.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Jarðagrunnurin.

Viðvíkjandi samtyktini um jarðagrunnin á tingi í 1929 ber »Tingakr.« ósonn tíðindi, hvørt tað er av tilviljum ella hann ikki veit betur, skal vera ósagt. Sannleikin um samtyktina er:

- 1) at Jóannes Patursson, Niclas Niclasen, J. J. Matras, allir úr sjálfstýrisflokkunum, limir av Løgtingsins búnaðarnevnd, ikki stemmaðu fyri uppskotinum um jarðagrunnin.
- 2) at uppskotið um jarðagrunnin var samtykt við 12 atkvøðum: 8 sjálfstýris-, 2 sambands- og báðum javnaðarmonnum.
- 3) at kongsbóndi Jóannes Patursson í bævi, dagsett 28. nov. 1929, til dómsmálaráðharrans hevur mælt frá, at gingið var eftir løgtingsins samtykt um jarðagrunnin.

»Føroya sjóvinnubanki«.

Fyri nokrum døgum síðani komu menn, ið frammalaga standa í føroyskum vinnulívi, saman á fundi, til at seta skjotul á at fhyrta »Føroya sjóvinnubanki«.

Á hesum fundi var samtykt at senda hesa áheitan til Føroyingar og seta hana í blóðini:

»Vegna tann ringa peningastand, ið hevur verið í Føroyum í vetur, og fyri sum skjótast at geva tí føroysku sjóvinnuni ta hjálp, henni tørvar, hevur nevndin fyri Føroya skipara- og navigatørfelag saman við øðrum monnum byrjað arbeiðið við at fáa í lag ein banka, serstakliga fyri øll sjóvinnumál, sum ætlanin er at kalla »Føroya sjóvinnubanki«. Ætlanin er, at spurningurin á fundi í mai skal fyrileggjast luttæigarum í sjóvinnulánsgrunninum. Arbeiðið er byrjað. Ná mugu allir Føroyingar virka, so stovnað kann verða í heyst«.

»Umdømið«.

Vegna grein mfna í hesum blað nr. 7 hevur »Dimma« næstseinstasta leygdagard eitt maktaleys mótmáli, ið heitir »Danmarks Omðømmes«.

Millum annað finst hon at tí føroyska javnaðarflokki, at hann ikki virkar eins og aðrir, við at javna klassamunin og fríð fjóðarinnar. Men neyðars »Dimma«,

ið er komin í barndømi, hon sær, ella vil ikki siggja, at tað er hon og hennar harkalið, ið virkar fyri klassamuni og ófríð fjóðanna millum, ið eg vísti á í greinuni »Sambandspolitikkurinn«.

Men veit »Dimma« einki at svara, so veit hon tá eini ráð við at vísa tátuðum sínum javnaðarmenn sum tveir griluskortar, ið heita bolsjevikkar og nationalistar. Hetta ber hon

fram av og til. Síðani er gott! Hon vil forseta at forsvara neyðars Danmark móti óargungunum í Føroyum, sum halda saman við teim týsku og norsku.

Ikki skuldi »Dimma« og onkur annar lagt í at skýrt javnaðarmenn bolsjevikkar og tilfíkt, tí tað hevði vist ikki verið verri enn tað sama, um teir høvdu rátt í staðin fyri sambands- og sjálfstýrisflokkarnir.

Oystein.

Den hvide Slavehandel.

En tysk Officer skriver om de afrikanske Slave-Markeder.

Verdenspressen har gentagne Gangs bragt Meddelelser om, at en hemmelig Slavehandel flourer ved Det røde Havskyster. Det er en kendt Sag, at Nationernes Forbund har Vagtskibe liggende i Det røde Hav; men man har ikke tidligere vidst, at Lederne af de arabiske Slavehandlere uanfægtet lægger Kursen lige forbi de britiske Krigsskibe, og at de udfolder saa megen velovervejende List, at Kanoner og Krudt intet kan udrette.

En tysk Officer, der under Krigen har gjort Tjeneste i Palestina, og som nu er en af de førende tyske Autoriteter i Abessinien, fortæller til et London-Blad sine Indtryk fra de afrikanske Slavemarkeder. Her handler saa at sige lige for Næsen af de europæiske Konsuler.

Slavemarkedet i Jeddah betaler Skat til den lokale Regering.

I Araberbyen Jeddah, fortæller vor Hjemmelsmand, som ønsker at være anonym, afholdes regelmæssige Slavemarkeder. Der sælges baade Mænd og Kvinder. De sidste er i Overtal, og Slavehandlerne har en stor Kundekreds blandt de arabiske Fyrster, som køber Kvinderne til deres Haremer. Prisen for en ung Pige ligger omkring 1800 Kr.

Dette Marked holder de højeste Priser i Afrika, fordi Risikoen her er særlig stor. Den stedlige Regering kræver en Skat paa 36 Kr. for hver solgt Slave. Slaveerne er indfanget i det sydlige Abessinien, og nogle kommer helt fra Guineakysten.

Transporten i sig selv er ikke kostbar, for Slaveene tilbagelægger Vejen til Kysterne til Fods. Men Sikkerhedsforanstaltningerne koster Formuer. Et almindeligt Trick er det at lade et Slavefogt figurere som Pilgrimstog, og disse skal være særligt dyre, blandt andet fordi Bestikkelssummerne er store.

Den tyske Officer fortæller, at han i Foraaret 1927 var Leder af en Ekspedition til Forhørling af Slavehandelen. Han laa med et stærkt bevæbnet Skib ved Gelzan. Det var et britisk Krigsskib, hvis Opgave det var at bevogte de arabiske Farvande. Krigsskibet laa for Anker i Havnen, og ingen tænkte paa, at der kunde være nogen Fangst at gøre der. Nogle faa Hundrede Alen borte laa et arabisk Skib, om hvilket man sagde, at det var et Pilgrimsskib. Pludseligt blev Sejlene hejst, og dette skete saa underligt hurtigt, og der var noget saa forømtigt ved det, at Officeren fik Mistanke og straks gav Ordre til, at Krigsfartøjet skulde lægge sig paa Siden af Araberen. »Pilgrimsskibet« indeholdt 30 Mænd og Kvinder, bestemt til Slavemarkedet i Jeddah.

Den største Del af Slaveene sendes over Det røde Hav fra Afrika til Arabien. Specialet er her Kvinder fra Sudan.

De hemmelige Depoter.

Slaveene føres til Kysterne fra de hemmelige Depoter, der findes overalt, langt fra Kysterne.

De Mænd og Kvinder, der indfanges, anbringes i disse Depoter, indtil et Marked faar Brug for en Sending.

I Nærheden af Tadjura, der ligger paa fransk Territorium, traf Ekspeditionen tilfældigt paa et Depot. Man antog først, at det var en af de indfættede Landsbyer. Saaledes var det camoufleret. Stedet var indhegnet med en Hæk af høje Tjørnebuske. Da der led en ustandselig Skrigen fra den tjørnebefæstede By, traengte Ekspeditionens Folk ind. Paa en aaben Plads sad et større Antal Kvinder paa Hug. Mange var ganske unge, halvvejs Børn.

Araberne gik bevæbnede med lange Knive og Spyd rundt mellem Kvinderne og truede dem til at tie.

Transporten fra et Depot til en Havneby eller til en øde Kyststrækning skeres blandt andet ved, at Kvinderne er lænket til hinanden, ikke nogle Stykker ad Gangen, men hele Fangetøget, i én stor Lænke. Tøget flankeres af Slavedriverne, der gaar med ladte Rifler.

De vigtigste Slavemarkeder afholdes foruden i Jeddah i Hedjaz, Nejd, Yemen og endnu nogle Steder i Transjordanien.

Skønhedsdronninger.

Det gamle Ordspil: »Af Skade blev man klog« synes ikke herhjemme, i visse Kredse, at være god Latin, selv om det er godt dansk. Man husker i Fjor, at et hververende lille Blad lod sig bruge af nogle udenlandske, lidt vel smarte Forretningsmænd til at være med i en saakaldt Skønhedskonkurrence for Danmarks Vedkommende og saaledes, at Bladet skulde finde en »Miss Danmark«, der skulde sendes til Paris og senere til Rio de Janeiro.

Som bekendt blev denne Konkurrence en lige saa usmagelig som uværdig Affære. Det viste sig nemlig, at de forskellige Landes Skønhedsdronninger, deriblandt »Dronning Pedersen« fra Danmark, ganske skamløst skulde trækkes fra det ene mondane Badedsted til det andet og vises frem i Badedragter, helst saa nøgne som muligt, for et udlevet og forældt Bourgeoispublikum, der rigtig skulde fransde i al den Ungdom og Skønhed.

Heldigvis var der nogle af de unge Skønhedsdronninger, deriblandt den danske Dronning Pedersen, der fandt Spekulationen for usmagelig og grov, og brat forlod Skønhedsstævnet.

Efter denne oplagte Skandale, der gav Genklang over hele Europa, skulde man som sagt have troet, at man var blevet klog af Skade, i alle Tilfælde i Danmark, hvor Snerten ramte haardst ved den danske Skønhedsdronnings resolute Optreden overfor Kød-Spekulanterne i Paris og i Rio; men — tværtimod! Det lille, uappetlilige saakaldte Blad »B.

Skiparar verða mintir á

at teir mugu ikki taka mann við sær til fiskiskap, sum ikki annaðhvørt kann prógva í ár at vera limur í Føroya Fiskimannafelag ella hevur árskort fyri 1931 sum felagi í Føroya skipara- og navigatørfelag. Um teir ikki halda hesar treytir, falla teir í bót 6 kr. fyri hvønn mannin bæði til Fiskimannafelagið og til Skiparafelagið. Eingin kann prógva at vera limur í Skiparafelagnum, uttan hann hevur árskort fyri 1931.

FØROYA SKIPARA- OG NAVIGATØRFELAG

Skipara- og besti-mannalønin 1931.

Semja er komin í lag millum Skiparafelagið og Reiðarafelagið, og eru lønirnar tar somu sum í fjør, nevniliga skiparin 9 pct. og lippurnar, bestimaðurin 2 pct. og fiskipart. Eingin felagslimur má fara fyri minni løn. Í farmasigling til útlanda er skiparalønin 300 kr. um mánaðin, bestimannalønin 200 kr.

FØROYA SKIPARA- OG NAVIGATØRFELAG

T., der hovedsagelig er Medlemsblad for Ping-Klubben, har atter i Aar stillet sig til Disposition for Spekulanterne i Paris og ladet afholde en saakaldt »Skønhedskonkurrence«, hvor man har udpeget »Miss Danmark 1931«.

Vi kender ikke den unge Dames Navn, og det er ogsaa ligegyldigt, men det er et sørgeligt Tidens Tegn, at Forældre tillader deres unge Døtre at deltage i den Slags Konkurrence-Plat, der ikke har den ringeste Betydning ud over at sætte Fluer i Hovedet paa unge, ubefæstede Sjæle og maaske sjældent skader dem for Livstid.

Hvad vil det sige: Skønhedsdronning? Herregud, der gaar Tusinder, ja Hundreatusinder af unge Kvinder, der er langt smukkere end dem, der — tilfældigt — udpeges til at være Aarets Dronninger, og derfor er denne Komædie lige saa dum som smages.

Maaske regner man ikke i de store, levedygtige Byer med unge Pigers Sjælliv og Moral, og det er Raaheden i det hele. Naar Konkurrencen er forbi, er det hele glemt, og de forskellige Dronninger dumper ned af deres Troner, for hvem husker den Sns, der faldt i Fjor! Vi har alle sammen haft, eller har, vore Drømme her i Livet, men hvor mange af disse Drømme gaar i Opfyldelse? Og hvad drømmer mange unge Piger om, der har forset sig paa daarlige, amerikanske Film, eller som har slugt taabelige og usunde Ungpige-bøger? De drømmer om enten at blive en Greta Garbo eller sublimitært gift med en Millionær, der er udrustet med et Slot, en Lystyaacht og en Række Biler. Og hvordan ender saa Drømmene? Ja, spørg blot Konen i Muddergroften!

Manden med Brillerne.